ANUL III. — Nr. 830.

EDIŢIA A DOUA

VINERI, 17 MAÏ 1891

NUMĔRUL 10 BANÏ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREÏ LUNÏ
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureştï la casa Administraţieï.
Din *Judeţe* şi *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în ţară 30 leï; în străinĕtate 50
Şease lunï „ 15 „ „ „ 25
Treï lunï „ 8 „ „ „ 13
Un numĕr în Străinĕtate 15 banï

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANÏ

ANUNCIURILE
Din BUCUREŞTÏ şi JUDEŢE se primesc:
NUMAÏ la ADMINISTRAŢIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurï la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leï „
„ „ „ II . . . . . . 3.— leï „
Inserţiunele şi Reclamele 3 leï rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureştï, 16 Maï 1891

TRADARE

Fortificările sunt boala cea maï grea care roade de câţi-va anï la inima Ţĕreï. In fie-care primă-vară această boală revine şi durerile nu încetează de cât prin nouï jertfe.

Anul acesta cestiunea revine ca de obiceiŭ la ordinea zileï şi de astă-dată ea este încă maï gravă, căcï, în loc de obicinuitele 15 milioane, se cer 45 milioane.

Motivul saŭ maï bine pretextul invocat de guvern pentru propunerea sa este, lâncezirea lucrărilor, din cauza perdereï de timp ocazionată prin întêrzierea votăreï creditulu necesar.

Adevĕratul motiv este înşă porunca Regeluï.

Cestiunea fortificărilor a devenit la noï de câţi-va anï încoace piatra de încercare a putereï guvernelor.

Poate un minister să dea Regeluï fortificările, remâne la putere, nu poate, trebue să cază.

Spre a masca a tot putinţa regală, s'a inventat aşa numita comisiune de apărare a Ţăreï. Dar cele zise în Parlament de doui anï încoace aŭ arătat ce înseamnă această comisiune. Toată lumea ştie astă-zï că dînsa este o ficţiune, o păpuşerie nedemnă ca toate acele pe carï Carol I le-a jucat şi le joacă pe spatele Ţăreï şi în interesul politiceï germane.

Acum un an, a apărut în coloanele acestuï ziar un studiŭ destul de complect în privinţa fortificărilor. Acest studiŭ scris de o pană competentă a dovedit în destul primejdiile ce vor atrage fortificările asupra Românieï.

Dar, orï câte s'aŭ zis şi s'aŭ scris asupra aceste cestiunï, însemnătatea eï este atât de mare în cât presa este datoare să lupte până la ultimul moment spre a apăra Ţara de cea maï mare primejdie care a ameninţat'o vr'o dată.

S'aŭ discutat, s'aŭ făcut şi se fac fortificărï şi în alţe Ţărï; dar pretutindenï ele aŭ fost discutate şi s'aŭ decis în vederea unor interese *interioare* ale Ţăreï. S'a desbătut cestiunea în public din punctul de vedere militar şi financiar; uniï din bărbaţiï specialï în materie s'aŭ pronunţat pentru, alţiï contra; în fine s'a ştiut pentru ce anume sunt destinate jertfele enorme ce se cer naţiuneï. Parlamentele aŭ votat creditele necesare în cunoştinţă de cauză şi contribuabiliï ştiŭ că plătesc din munca lor pentru a contribui la apărarea patrieï.

La noï din contra fortificările aŭ fost de la început o amăgire a Ţăreï. Ele nicï nu s'aŭ discutat, ci s'aŭ decis în taina cabinetuluï regal, în vederea unor interese *exterioare*.

Nicï Ţara, nicï Parlamentul n'aŭ fost puşï în cunoştinţă de lucrările plănuite, de scopul şi de costul lor.

S'a procedat într'un mod viclean, cerêndu-se la început Cameret votarea unor credite neînsemnate; în urmă suma anuală s'a urcat la 15 milioane până când ne-am pomenit cu 50 de milioane cheltuite; astăzï se cer 45 de milioane şi se dă ca argument principal în favoarea fortificărilor că lucrările o dată începute şi înaintate nu pot fi părăsite.

Pe de altă parte este dovedit astăzï că scopul fortificărilor nu este altul de cât de a crea o regiune fortificată care să servească la acoperirea aripeï drepte a armatelor tripleï alianţe.

Este stabilit că aceste lucrărï pentru care Ţara va cheltui treptat aproape **400 milioane**, sunt făcute în folosul uneï politice străine.

Să ştie că fortificările nu sunt alt-ceva de cât nişte lucrărï de apărare coprinse în planul strategic austro-german şi executate de nemţï cu **Marele Neamţ** *în cap, pe teritoriul Românieï şi cu baniï Românilor.*

O ţară mică şi relativ săracă ca a noastră construeşte fortificărï colosale carï sunt privite de lumea militară ca fiind din cele maï însemnate în Europa; ea transformă capitala sa într'o cetate de primul ordin, se înfundă în datoriï enorme şi fără sfîrşit, numaï pentru a urma politica externă a unuï Rege ce se servă de Coroana ţăreï pentru a'şï îndeplini misiunea de agent nemţesc în Orient.

Fortificările noastre nu sunt dar ca aiurea rezultatul uneï necesităţï interne, ci un fapt anti-naţional, o uneltire culpabilă urzită de duşmaniï ceï maï primejdioşï aï acesteï ţărï.

Nu maï încape îndoială că ele ne sunt impuse din afară. Munca, sudoarea, viitorul Românieï sunt precupeţite unor interese streine, ba chiar duşmane neamuluï nostru.

In faţa acestor împrejurărï cunoscute de toţï, nu maï cred că este nevoe de a maï intra în alte amănunte.

Fortificările sunt un act de trădare naţională pe care *Strĕinul Incoronat* l'a impus bărbaţilor noştri politicï prin vicleşug şi folosindu-se de setea lor de putere

Cele 45 de milioane ce se cer acum sunt preţul cu care guvernul actual voieşte a se recomanda la Viena şi la Berlin.

Cabinetul Florescu-Catargiu zice nemţilor:

„Aţï avut încredere în liberalï, în junimiştï şi în concentraţï pentru că v'aŭ votat câte 15 milioane pe an pentru fortificaţiï; pe noï ne credeţï ruso-filï; eï bine, vĕ dovedim că noï suntem maï tarï în slugărnicie, căcï vĕ votăm 45 de milioane de o dată".

Şi după câte-va zile vom vedea ziarele austriace şi germane cântând osanale guvernuluï actual.

Şi în adevĕr, ce le pasă celor din Viena şi Berlin, dacă la noï guvernează un Brătianu, un Lascar Catargiu, un Manu saŭ un Carp. Vorba e să nu facă politică românească, ci nemţească.

Carol I are grijea să 'ï aducă pe toţï pe rînd la pocăială. De aceea a avut mare dreptate regretatul Nicolae Bibescu când exclama acum un an:

„Mulţï aŭ 'urcat treptele Palatuluï strigând: **Jos fortificaţiile!** *şi le-aŭ coborît* strigând: **Sus fortificaţiile!**

In orïce caz Ţara trebue să ştie cine sunt aceï carï, după ce aŭ aflat ce sunt fortificaţiile, maï aŭ cutezarea de a le vota, ca să imprime pe fruntea lor pecetea neştearsă a trădătoruluï.

Dunăreanul.

TELEGRAME

VIENA, 15 Maiŭ.—D-nu Herold deputat jun-ceh, a imputat guvernuluï că nu voeşte să satisfacă dreptele dorinţe ale poporuluï Boemieï.

Comitele Taaffe a respuns constatând progresele realizate mulţumită constituţieï; dar desvoltarea drepturilor principale politice presintă dificultăţï pentru că chestiunile de acest soiŭ sunt privite dintr'un punct de vedere exclusiv naţional. Guvernul a încercat să stabilească un compromis între naţionalităţile din Boemia dar din nenorocire a fost împedicat de oare-carï împrejurărï. El nu renunţă cu toate acestea la punerea în aplicare a acestuï compromis.

Menţinerea limbeï germane ca limbă oficială este indispensabilă pentru unitatea administraţieï; dar guvernul îşï propune să facă concesiunile posibile locuitorilor în privinţa întrebuinţăriï limbeï materne în relaţiunile lor cu autorităţile.

BERLIN, 15 Maiŭ. — Cercurile financiare competinte desmint ştirile respândite la Bursă în privinţa unuï noŭ împrumut bulgar ce s'ar emite la Berlin.

LONDRA, 15 Maiŭ.—Camera Comunelor a respins cu 78 voturï contra 52 moţiunea Stuart combătută de guvern în privinţa eligibilităţiï şi dreptul femeilor în consiliile comitatelor.

Sĕptĕmâna trecută aŭ fost 319 morţï de urmările influenzeï contra 266 din sĕptĕmâna precedentă.

Ştirile din New-York spun că Statele-Unite nu aŭ maï făcut nicï un demers în afacerea chiliană de când reprezentantul american la Sant-Iaga a oferit mijlocirea sa.

PARIS, 15 Maï.—Casa Menon din Bordeaux a dat faliment; pasivul ar fi, zice-se de 10,000,000.

NEW-YORK, 15 Maï. — Pentru azï numaï 500,000 de dolarï de aur s'aŭ comandat pentru Europa.

??

Astă-zï D. Lascar Catargiu, prim ministru al M. S. Domnitoruluï Carol I la 1866 face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu ceï 12.000 galbenï dăruiţï de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresata Ministruluï de culte C. A. Rosetti şi publicată în „Monitorul" cu Nr. 118?

Care este aşezămêntul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniï s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zï suma dăruită?

CHESTIA GRĂNELOR

BERLIN, 15 Maï. — Ministrul de comerţ a declarat la Cameră că ancheta asupra cauzelor scumpiriï grânelor şi asupra stocurilor de grâŭ existente nu s'a sfîrşit încă; e convins că temerile ce există în privinţa recolteï nu se vor realiza. Stagnaţiunea constatată în aprovizionările de grâŭ e datorată esenţialmente svonurilor că se vor suprima taxele.

PARIS, 15 Maï.—Camera a votat proiectul de lege care impune aprovizionare cu făină pentru doĕ lunï pentru populaţia civilă a locurilor întărite în caz de rĕsboiŭ. O parte din cheltuială va fi în sarcina municipalităţilor.

PENTRU DIRECTORUL C. F. R.

Ierï s'a prezentat în biurourile noastre D. colonel Vasiliu-Năsturel şi ne-a rugat să declarăm dacă autorul articolelor apărute în ziarul nostru sub titlul: *Decadenţa căilor noastre ferate* este saŭ nu fratele D-sale, D. sub-inspector Z. Vasiliu-Năsturel de la inspecţia Piteştï.

Declarăm pe onoare, că nu numaï D. sub-inspector Vasiliu-Năsturel nu e autorul acelor articole; dar că până în momentul de faţă nicï nu avem fericirea de a 'l cunoaşte.

D. colonel Vasiliu-Năsturel ne-a explicat apoï motivul pentru care este de neapĕrată necesitate pentru D-sa şi pentru fratele D-sale ca să facem această declaraţie.

Motivul este că D. G. Duca, directorul general al C. F. R. 'şï-a permis, în faţa publicului, în ziua când Regele a fost la Florica, să fie necuviincios şi chiar insolent faţă cu D. sub-inspector Vasiliu-Năsturel, pentru cuvîntul că 'l bănuia de a fi autorul articolelor maï sus pomenite din ziarul nostru, articole în care administraţia căilor ferate era dată de gol în toată destrăbălarea eï.

Maï mult, chiar pocitul D. Cottescu, şeful serviciuluï mişcăreï, şi-a luat curajul de a insulta şi a ameninţa pe D. sub-inspector Vasiliu-Năsturel penteu aceiaşï bănuială nefundată.

Când D colonel Năsturel s'a dus să ceară socoteală D-lor Duca şi Cottescu, aceştia aŭ avut neruşinarea de a se ascunde sub pretextul că aŭ pus nişte spionï să cerceteze în redacţia *Adevĕruluï* dacă D. sub-inspector Vasiliu-Năsturel este într'adevĕr autorul acelor articole.

Purtarea necuviincioasă şi insolentă a D-lor Duca şi Cottescu ne-a umplut de indignare şi va provoca de sigur acelaş sentiment la orï-ce om onest şi independent.

Cum? Crede oare Directorul căilor ferate, om de o slugărnicie recunoscută, că funcţionariï inferiorï D-sale îï sunt slugï saŭ robï? Cum îşï permite el să trateze ast-fel pe un funcţionar onest, capabil şi care are 21 de anï de serviciŭ, când directorul a ajuns la înaltul şi nemeritatul post ce ocupă mulţumită numaï linguşireï şi favoritismuluï.

Promitem veninosuluï director al C. F. R. că vom deschide sacul păcatelor sale, carï nu sunt numaï cele arătate în articolele carï i-aŭ făcut atâta sînge rĕŭ. Il vom învăţa noï să fie maï mĕsurat la vorbă şi maï modest faţă cu funcţionariï, carï prin muncă şi merit ocupă posturile lor maï cu onoare de cât D-sa.

Dacă ministrul lucrărilor publice nu poate să'ï facă nimic, noï însă îl vom demasca zi cu zi şi opinia publică îl va osîndi maï rĕŭ de cât toţï miniştriï.

Iar întru cât priveşte pe *frumosul* şi cu prisosinţă deşteptul Cottescu, îl rugăm să se astâmpere, căcï avem ac şi de cojocul luï.

Vom reveni mereŭ.

Liga Culturală

Am anunţat ierï apariţiunea uneï broşurï datorită D-luï G. Constantinescu-Rîm., profesor la liceul din Bîrlad. Pentru azï credem de datoria noastră a reproduce ultimul capitol din această importantă lucrare, care se vinde în folosul fonduluï ligeï, atrăgênd cu tot dinadinsul atenţiunea cititorilor noştri asupra acesteï importante opere eminamente naţională.

Româniï transcarpatinï subt dualismul Austro-maghiar 1867.

Visul Ungurilor deveni o realitate (la 1867). Austria umilită a fost silită, să recunoască independenţa Ungarieï cu regele sĕŭ, care este împĕratul Austrieï, cu minister separat unguresc, cu parlament, cu toate prerogativele unuï stat de sine stătător. Lungă a fost robia politică a Ungurilor, de la 1526—1867, 340 anï. Ce curioasă lecţiune! Trădătoriï şi antidinasticiï sunt rĕsplătiţï, iar luptătoriï sincerï şi susţiitoriï tronuluï şi aï dinastieï sunt jertfiţï pe altarul ungurismuluï.

Ast-fel Unguriï devin a tot puternicï în jumĕtatea S. E. a monarhieï şi susţinuţï de Austriacï, voesc să pue în practică fantasiile escentrice ale visionarilor lor politicï, Kossuth, Weseleny; transformarea tuturor naţionalităţilor în Ungurï pe toate căile şi prin toate mijloacele. Ceea ce n'aŭ putut, să realiseze la 1848, vor să îndeplinească acum şi saŭ şi pus pe lucru.

Singura consecinţă bună a mişcăreï de la 1848 a fost desfiinţarea iobăgieï şi posibilitatea de a deveni proprietarï şi Româniï pe pămînturile udate cu sângele şi sudoarea lor.

Improprietărirea ţăranilor românï s'a făcut de Austriacï, de aceia dragostea lor pentru „drăguţul de împĕrat" este tot vie în inima lor, cu toate că drăguţul de împĕrat ï-a sacrificat Ungurilor. Acum primejdia cea maï mare ameninţă pe fraţiï noştriï de peste Carpaţï. Eï sunt siliţï cu forţa să se maghiarizeze, să 'şï piardă fiinţa şi individualitatea lor.

Toate legile favorabile naţionalităţilor, pe care Unguriï s'aŭ obligat, să le respecte, sunt călcate în picioare, de descendenţiï sĕlbaticilor Ungurï, cu o furie antică; şi chiar legile din 1867 şi 1868, făcute atuncï într'un elan de liberalism, saŭ numaï pentru a fi numaï pe hârtie, ca să se poată lăuda sunt anulate; Căcï:

Constituţia şi legea electorală este astfel întocmită, că Unguriï sunt privilegiaţï în mod bătător la ochï: maximum 4000 cetăţenï ungurï saŭ secuï aŭ dreptul să aleagă un deputat, şi 60,000 Românï abia pot să 'şï aleagă unul; 15 Românï decï abia sunt egalï cu 1 Ungur; apoï cercurile electorale, administrative şi judecătoreştï s'aŭ întocmit astfel ca să fie spre binele şi îndemânarea Ungurilor şi în defavoarea Românilor; astfel peste 100 cercurï electorale cu unanimitate compactă românească vĕzênd scandalurile, abuzurile, corupţiunea, vărsările de sânge, devastările, etc., s'aŭ hotărît să se abţină de la vot — inaugurând aşa zisa politică de pasivitate; 3.000,000 Românï decï nu aŭ reprezentanţï în parlament şi cum ar putea să aibă?

Româniï fiind politiceşte sub Ungurï, tot ce aceştia hotăresc în parlament, este lege şi Româniï sunt omorîţï în mod legal.

In timpul din urmă prigonirile Ungurilor contra Românilor aŭ trecut orï-ce barieră şi se esercită în toată brutala lor barbarie, spre pierderea nefericituluï popor românesc. Aşa: de şi există o lege pentru ocrotirea naţionalităţilor; ca adică naţionalitatea şi limba fie-căruï popor să fie garantată, ca în şcoală, în biserică, administraţie, în viaţa publică acea limbă să se întrebuinţeze care este vorbită de majoritatea locuitorilor şi fie-care cetăţean să nu fie constrîns a învĕţa altă limbă de cât a neamuluï sĕŭ; cu toate acestea, prin dispoziţiunï şi ordine ministeriale, limba ungurească este impusă în mod obligatoriŭ, maï pretutindenea, nu numaï în şcoalele secundare, ci şi în cele primare, chiar în acele comune unde nu se află nicï un Ungur, aşa că copii sunt siliţï să înveţe o limbă străină şi nefolositoare pentru viaţă câte 18 ceasurï pe sĕptămână. Şi trebue să notăm că toate şcoalele sunt ţinute de Românï saŭ din fondurile confesionale în care Unguriï, după lege şi dreptate, nu ar trebui să se amestice; dar ce le pasă lor de lege şi de dreptate? Româniï astfel sunt siliţï să contribue eï înşişï la otrăvirea morală a fiilor lor. Oribile delictu!

Maï mult chiar, maï zilele trecute s'a votat de parlamentul unguresc, în aplausele unanime şi cu un entusiasm indescriptibil o lege care este menită să o-

moare cu desăvîrșire frații noștriĭ; este vorba de „*Azilele de copiĭ=Kisdedèv*; astfel guvernul se amestecă în însășĭ afacerile familiare, obligând pe părințĭ să 'șĭ trimeată de la vîrsta de treĭ anĭ pe miciĭ lor copilașĭ carĭ abia știŭ să îngâne câte-va vorbe în dulcea limbă părintească să 'ĭ trimită la aceste azile, maĭ bine le-ar fi botezat eziluri ca să învețe limba ungurească. Lege monstruoasă din toate punctele de vedere condamnată de toțĭ pedagogiĭ și blestemată de toată suflarea românească, care din toate părțile s'a manifestat cu tărie în contra eĭ, demonstrând primejdia. „Fragedele vlăstare ale părților nemaghiarĭ vor fi decĭ modelate cu forța, după calapodul fireĭ aspre maghiare; ele vor șopti rugăciunile lor într'o limbă necunoscută și vor pierde cunoștința neamuluĭ și născĕtorilor lor; șovinismul maghiar cere Ieniceri pentru ca să nu se poată zice că aŭ rĕmas maĭ pe jos de Osmanlîiĭ de odinioară“ 1) cu carĭ se rudesc din punct de vedere etnic.

Această operă de distrugere a neamuluĭ românesc se urmărește și prin biserică. In toată Europa cultă toleranța religioasă, cel maĭ mare câștig al timpurilor moderne este o axiomă; peste munțĭ, în Transilvania, chiar axiomele sunt discutate și interpretate. De și biserica prin lege este autonomă, totușĭ în fapt limba maghiară este impusă în serviciul divin și în administrație; numaĭ aceĭ preoțĭ și superiorĭ sunt ocrotițĭ, carĭ lucrează în sensul șovinismuluĭ unguresc spre nimicirea credincioșilor, iar nu pentru conducerea și îndreptarea lor pe calea moralitățiĭ și a bunuluĭ traiŭ.

Abuzul, desfrêul și prigonirile cele maĭ scandaloase se esercită pe scara cea maĭ întinsă în administrație și justiție; așa am putea zice, că acestea sunt normele conducĕtoare, iar nu legea și dreptatea. Toțĭ funcționariĭ sunt ungurĭ și nicĭ un act nu este valabil, nicĭ o petițiune nu este primită la nicĭ un oficiŭ, dacă nu este scrisă ungurește; cu toate că și în această privință legea naționalităților este favorabilă Românilor. Sunt comune româneștĭ, unde nu știe nimenĭ ungurește, afară de notar, și cu toate acestea toate actele trebuesc făcute în limba ungurească.

Abuzul este strigător la cer în justiție; toțĭ judecătoriĭ sunt ungurĭ, carĭ nu pricep limba și obiceiurile poporuluĭ; la judecătoriĭ, la tribunale, curțĭ, jurațĭ, totul se pertractează ungurește, de și în marea majoritate a cazurilor se judecă afacerĭ privitoare la Românĭ, carĭ după lege 'șĭ expun plângerile și reclamațiunile lor în limba românească; iar ceĭ chemațĭ să se pronunțe, ascultă cu nepăsare tânguirile și plângerile nefericiților înpricinațĭ, cu nepăsare și nepricepere adevĕrat ungurească și numaĭ din când în când vre-un nobil ușier saŭ servitor tâlmăcește, pe cât poate și înțelege ce vrea să zică Românul și decĭ dreptatea devine nedreptate și vice-versa, maĭ cu deosebire când vre-un Român are nenorocirea să fie în proces cu vre-un ungur.

Justiția este la culme în procesele de presă, căcĭ în contra preseĭ și a oamenilor politicĭ românĭ, guvernul unguresc a pornit goane maĭ crâncene și maĭ furioase ca ale păgânilor în contra creștinilor; căcĭ eĭ știŭ bine, că gazetele prin protestele și criticile amare dar juste, ce fac, demaschiază zilnic politica perfidă ungurească și arată primejdia. Presa este drapelul opiniuneĭ publice, iar peste munțĭ și al naționalitățeĭ; decĭ presa română trebue nimicită zic Unguriĭ; așa pentru cea maĭ neofensivă notiță, *care se pare numaĭ* că atacă fantastica „idee de Stat maghiar“ să intentează proces de presă și autorul este condamnat cu siguranță la închisoare; pentru cea maĭ mică alusiune în discuțiunĭ saŭ întrunirĭ publice, sĕ face proces de ațâțare la revoltă și cel acuzat este condamnat; temnițile ungureștĭ sunt pline de Românĭ și o panică grozavă domnește peste munțĭ la frațiĭ noștriĭ, carĭ aŭ ajuns să se teamă până și de umbra lor.

Dacă ar trăi *Dante* și ar voi, să descrie nu infernul de pe cea-l'altă lume, unde criminaliĭ și păcătoșiĭ să chinuesc cu pedepsele cele maĭ înfiorătoare, ci ar voi să descrie infernul de pe lumea aceasta, în care ceĭ dreptĭ și liniștițĭ sunt schingiuițĭ maĭ rĕŭ ca în infern, n'ar avea de cât să se ducă peste Carpațĭ și tablourile, ce le ar face ar înspăimânta lumea, ar sgudui opiniunea publică, ne ar înfățișa pe veciniĭ noștri, asupritoriĭ fraților noștri, cu culorĭ maĭ oribile ca ale demonilor; căcĭ ceĭ din infern, să zice, că schingiuesc pe ceĭ vinovațĭ, pe criminalĭ, pe când Unguriĭ pe ceĭ dreptĭ, pe ceĭ carĭ muncesc, 'șĭ caută de afacerile lor, întreține statul cu munca, cu sudoarea și cu sângele lor; plătesc contribuțiunĭ și tot felul de angarale; daŭ 85,000 soldațĭ românĭ în armatele permanente și alțĭ 200,000 în cea teritorială, soldațĭ carĭ sunt gata la orĭ ce moment, să 'șĭ jertfiască viața pentru apărarea statuluĭ; și statul sugrumă pe părinții, frațiĭ și rudele voinicilor luptătorĭ și chiar pe eĭ 'ĭ va sugruma, când eliberațĭ din armată, se vor duce pe la căminurile lor; 'șĭ aŭ făcut datoria, decĭ pot suferi!!

Ințelegem acum decĭ, că peste Carpațĭ este un vulcan care clocotește groaznic în mănuntaele întregeĭ suflărĭ româneștĭ și amenință să facă o erupțiune, cu atât maĭ furioasă și maĭ potopitoare, cu cât apăsarea 'l va înăbuși; maĭ curênd saŭ maĭ târziŭ va isbucni; decĭ pururea trebue să fim gata, ca nu cum-va să ne apuce nepregătițĭ; căcĭ cine știe ce cataclism înfiorător aduce ziua de mâine și ar fi o crimă să rĕmânem uimițĭ în fața primejdieĭ. Dar nu, Românul a dat probe că știe conduce evenimentele și nu se lasă să fie târît de dênsele în noianul nimicireĭ.

„Românul în vecĭ nu va peri“ și din toate primejdiile el va ieși maĭ oțelit pentru viață; ca probă avem scânteia electrică, ce a sguduit întreaga românime, când tineretul universitar a inaugurat o instituțiune sublimă: „*Liga pentru unitatea culturală a Românilor*,“ de la care atârnă viitorul neamuluĭ nostru. Idee mântuitoare. *Schulvereir-ul* a renăscut pe Germanĭ; le-a mărit puterea și speranța; Liga românească are o misiune tot așa de măreață; prin cultură și solidaritate națională, ne vom întări și vom merge cu pașĭ sigurĭ, înfruntând toate piedicile, ținênd piept tuturor vijeliilor.

„Voește și veĭ putea,“ zice Românul.

Toate centrele culte româneștĭ voiesc și Bêrladul ocupă un loc de onoare.

Inainte decĭ . . . .

Kulturegylet-uluĭ unguresc i se opune *Liga pentru unitatea culturală* și solidaritatea tuturor Românilor.

Lumineĭ ungureștĭ, care orbește vederea, i sĕ opune lumina românescă, care întărește și clarifică vederea. Care e de preferit?

1) Memoriul studenților românĭ 45—46.

LEGEA POSIȚIEI OFIȚERILOR

Iată articolele cerute de D-nu general Lahovari ministru de rezbel ca să fie modificate:

Art. 14. Ofițerul se pune în disponibilitate, ca mĕsură de disciplină, prin decret regal, în urma unuĭ raport motivat al ministruluĭ de rezboiŭ, bazat pe raporturile ierarchice ale șefilor sĕĭ imediațĭ.

La art. 15. Frasa de la urmă a *alin. I*, „saŭ a termenuluĭ de disponibilitate ce i s'a impus pentru cauză de disciplină,“ se înlocuește cu „saŭ încetarea cauzeĭ pentru care fusese pus în disponibilitate ca mĕsură de disciplină.“

La art. 16 se adaogă următoarele aliniate:

Ofițerul aflat în disponibilitate pentru cauză de disciplină, dacă nu a fost rechemat maĭ 'nainte de un an împlinit, se supune consiliuluĭ de anchetă prevĕzut la art. 24, care se pronunță de este susceptibil să fie rechemat în activitate, saŭ menținut în această posițiune.

Dacă consiliul opinează că ofițerul poate fi rechemat, el intră în drepturile prescrise de alin. 1 al acestuĭ articol.

Art. 20. Retragerea se dă din oficiŭ pentru următoarele limite de vîrstă:

Pentru ofițeriĭ inferiorĭ, la vîrsta de 53 de anĭ.

Pentru ofițeriĭ superiorĭ, la vîrsta de 58 anĭ.

Pentru ofițeriĭ generalĭ de brigadă, la vîrsta de 62 anĭ.

Pentru oficeriĭ generalĭ de divizie, la vêrsta de 65 anĭ.

Retragerea din oficiŭ se poate da și înainte de aceste limite oficerilor de orĭ-ce grad, asimilaților și funcționarilor civilĭ carĭ aŭ un serviciŭ împlinit de 40 anĭ.

Art. 24. Punerea oficerilor în reformă, ca mĕsură de disciplină, va fi pronunțată prin decret regal, în urma raportuluĭ ministruluĭ de rĕzboiŭ, bazat pe părerea unuĭ consiliŭ de anchetă.

Acest consiliŭ de anchetă este chiar consiliul de rĕzboiŭ al corpuluĭ de armată respectiv, care funcționează ca consiliŭ de anchetă.

In ceea-ce privește compunerea sa, pentru diferite grade, se păstrează întocmaĭ dispozițiunile coduluĭ de justiție militară.

Art. 26 se exprimă.

CRONICĂ

Impresiĭ din Senat

E cald. Pe frunțile sbîrcite
Se precipită, daŭ năvală,
Ca dupe înălțimĭ stâncoase,
Cascade lungĭ de năduşeală.

—x—

Prelațiĭ cuvioșĭ, de-oparte,
In față-avênd câte-un pupitru,
Se sfătuiesc dacă să scoată
Cadavrul sfântuluĭ Dumitru.

—x—

Pa banca ministerială,
Vernescu stă orgolios,
Zîmbind din când în când amabil
La câte-un senator sfios.

—x—

Mârzescu vanitos 'nainte
Ișĭ scoate pântecu'ĭ gentil,
Și, nădușit, el pizmuește
Destinul unuĭ crocodil.

—x—

Hrisoscoleu, retras, prezintă
Aspectul unuĭ veșted mac
Ce doarme dus!... Pe lângă dînsul
Toțĭ trec încet, zîmbind și tac!

—x—

E cald.., Pe frunțile sbîrcite
Se precipită, daŭ năvală,
Ca dupe înălțimĭ stâncoase,
Cascade lungĭ de năduşeală.

Tradem.

INFORMAȚIUNI

Gazeta Nouă află că Inginerul companieĭ apelor de la Galațĭ, D. Ernest Jebens, vizitând acum câtva timp fortificațiile de la Galațĭ, a condus cu sine pe un ofițer austriac, **care în grabă a luat planul acelor fortificații.**

—✠—

Colegiele electorale vacante vor fi convocate pentru ziua de 7 Iulie spre a'șĭ alege reprezentanțiĭ sĕĭ. Aceste colege sunt: pentru Senat colegiul I de Gorj, colegiul al 2-lea de Prahova și al doilea de Ilfov. Pentru Cameră: Colegiul al treilea de Fâlciŭ, colegiul I de Ialomița, al 2-lea de Tutova și întâiŭ de Mehedințĭ.

—✠—

La vitrina librărieĭ Școalelor, C. Sfetescu, din piața Sf. Gheorghe, sunt depuse 3 busturĭ admirabil executate de un tînĕr sculptor foarte talentat, Ath. Constantinescu, a le căpeteniilor revoluțiuneĭ române din Transilvania, Horia, Cloșca și Crișan.

Pentru vecĭnică aducere aminte a acestor nobilĭ martirĭ aĭ românismuluĭ, ele ar trebui să nu lipsească din nicĭ o casă românească, maĭ cu seamă că prețul cu care se vînd este foarte modest.

—✠—

Zilele trecute se rĕspândise zgomotul în Craiova că Rizoff, unul din arestațiĭ bulgarĭ d'acolo, era să fie extrădat guvernuluĭ bulgar. Acest zgomot l'am înregistrat și noĭ atuncĭ, aseară am primit o telegramă din Sofia prin care *Agenția Balcanică* anunță că guvernul nostru examinând cererea Bulgarieĭ de a extrăda pe lângă Rizoff și pe un altul Nojaroff, bănuițĭ de complicitate în asasinarea ministruluĭ Belceff, a refugat de a 'ĭ extrăda, de oare-ce judecătorul de instrucție din Craiova a dat o ordonanță contrarie.

Rizoff și Nojaroff aŭ fost expulzațĭ din România.

—✠—

Am primit o importantă lucrare a Ministeruluĭ de Externe: **Mijloace de ajutorare pentru industrie și comerciŭ în diferite State ale Europeĭ.**

Raporturĭ ale legațiunilor și consulatelor Românieĭ.

Vom cerceta-o d'o dată cu proiectul de tarif vamal.

—✠—

Sunt o mulțime de strade în Capitală carĭ aunt lăsate în voia întâmplăreĭ, dar maĭ murdară și maĭ necurățată și neîngrijită stradă cum este Calea Văcăreștilor, nu poate să existe. Ducă-se D-nul Pake să vază acea stradă și se va convinge că ceia ce spunem noĭ nu este exagerațiune. Sunt locurĭ pe unde stagnează apă care rĕspândește o infecție ne maĭ pomenită.

—✠—

Un consiliŭ de miniștri s'a ținut aseară la D-nul Lascar Catargiu acasă.

—✠—

Unul din ceĭ maĭ bunĭ inginerĭ aĭ primărieĭ, D. Giulini, a demisionat de oare-ce D. Pache s'a amestecat până și în lucrările de electricitate, lucrărĭ pe carĭ le supraveghea D. Giulini și care eraŭ date în construcție caseĭ Suchert din Viena.

Fântânele nefuncționând în cele două serĭ d'întîĭ ale serbărilor, D. Pache s'a supĕrat uitând orice bună cuviință cu funcționariĭ.

Lucrul acesta a făcut pe D. Giulini să se retragă.

—✠—

Maĭ bine de o lună de zile n'a ploat în orașul și județul Tutova. Semănăturile de toamnă și primăvară n'aŭ făcut nicĭ un progres din această cauză. Popușoiul semănat până acum n'a rĕsărit totul. Arăturile s'aŭ suspendat din cauza uscăciuneĭ pămêntuluĭ și iarba a început a se usca. Vitele ne maĭ avênd ce paște aŭ slăbit așa de tare, în cât proprietariĭ lor zice *Tutova* le vênd maĭ mult în dar.

—✠—

Retragerea D-luĭ I. Râmniceanu din postul de ajutor de primar al Capitaleĭ este definitivă, D-sa a părăsit postul declarând că nu se va maĭ întoarce.

—✠—

Erĭ s'a terminat parcelarea totală a câmpuluĭ Moșilor.

S'a hotărât ca ulițele carĭ încrucișează têrgul să fie pavate chiar de acum, ca în caz de ploaie să nu se maĭ facă proverbialul noroĭ de Moșĭ.

—✠—

Erĭ pe la orele 12, un țĕran anume Florea Nițu din Dărăștĭ (după cum ni-a spus) trecea însoțit de alțĭ tovarășĭ aĭ sĕĭ cu carĕle cu lemne pe calea Moșilor, ajunșĭ prin dreptul Bisericeĭ Sfințĭ, sergentul dupe acea stradă cu Nr. 74, l'a bătut.

Pentru ce? Nu cum-va fiind-că n'a fost la Jubileŭ?

—✠—

Șoseaua Bonaparte ce se află între șoseaua Kiseleff și strada Dorobanțĭ, se stropește numaĭ de la Capul poduluĭ până la Spitalul de copiĭ, iar restul rĕmâne în voia soarteĭ.

Această șosea e foarte frecuentată căcĭ e distanța cea maĭ scurtă de la gară la obor, și ast-fel lăsată în părăsire s'a format un strat de praf de 10 centimetre care învăluește ca un nour orĭ-ce trăsură.

Credem că ediliĭ noștri aŭ datoria a se maĭ ocupa și de periferie nu numaĭ de centru.

—✠—

Primim știrea din Ploeștĭ că, în urma decisiuneĭ luate de primăria acestuĭ oraș, s'aŭ făcut experiențe cu lumina electrică pe bulevardul Independenței.

Aceste încercărĭ aŭ fost încredințate conducereĭ compatriotuluĭ nostru, D. Ioan Gh. Anastasiu, inginer mecanic și electrician, deja cunoscut prin lucrările sale în Germania, Belgia și Francia și a satisfăcut pe deplin pe publicul ploeștean exprimând dorința de a vedea iluminate cu electricitate cel puțin întregul bulevard și piețele principale.

Felicităm pe primăria din Ploeștĭ pentru ideia frumoasă ce a avut de a recurge la un inginer român pentru efectuarea experiențelor făcute.

—✠—

Concursul de treerătorĭ va avea loc anul acesta în zilele de la 10 până la 15 August; iar cel de mașinĭ de semĕnat de la 10 până la 15 Septembrie 1891.

Atât constructoriĭ de mașinĭ din

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

(135)

CHARLES MEROUVEL

MORȚI ȘI VII

XXXI

Pahar Plin

— Vreaŭ să iaŭ pentru fricțiunĭ....... pentru isomniĭ... pentru durerĭ.... Orĭ unde se dă ușor....

— Nu putem. Ne pare rĕŭ,

— Bine... Voiŭ vedea.

Ieșĭ maĭ roșie decât intrase.

Ișĭ zise în gând:

— Ciudată țară unde se vinde cărbuniĭ lucrătoarelor carĭ voesc să să asfixieze, unde apa curge liber în Sena... unde poate cineva să se sue pe coloana Vendôme și pe turnurile catedreĭ Notre Dame pentru ca să s'arunce pe pietre, ceea ce este grozav, și unde nu vrea nimenĭ să 'țĭ dea ceva ca să adormi liniștit într'un pat ca să adormĭ liniștit într'un pat.... pentru tot dauna.

Giovana se posomorî.

Când ieșĭ Lorenza din Circul Noŭ o băgă de seamă.

— Dar ce aĭ? o întrebă ea.

— Eŭ? Nimic.

— Ba da... Aĭ ceva.... Eștĭ foarte galbenă.

— Imĭ e frig.

Frig, în mijlocul veri, pe un soare arzĕtor!

Giovana însă nu minția!

Iĭ era frig findcă se gîndea la apa care curge în Sena, la înălțimea turnurilor de la Notre-Dame, la cărbuniĭ asfixiatelor.

Nu 'ĭ plăcea felul acesta de moarte.

Și era foarte hotărâtă ca să moară.

Nu se putea înpăca cu gîndul că o să se găsească iar față în față cu contele de Vaunoise. Gîndul că o să dea iar ochiĭ cu contesa saŭ cu omul care se zicea tatăl sĕŭ și că o să se roșască în fața lor o spăimânta.

S'apoĭ, Giovana nu ținea la viață.

Nu'ĭ maĭ plăcea viața.

De mulțĭ anĭ se desgustase de viață.

In fine Giovana credea că găsise mijlocul ca să înpace toate.

Insă pentru planurile eĭ avea trebuință de noapte și maĭ era pînă atuncĭ.

Surorile se duseră să se primble prin Pădurea Bulonieĭ.

Nu se ascundeaŭ.

Nu 'ĭ acesta cel maĭ bun mijloc pentru a nu fi vĕzut?

Pe când Dambert și contesa le căutaŭ în toate părțile prin Paris, la Eden, la Circul Noŭ, prin orĭ ce loc unde își închipuiaŭ ca să 'ĭ întîlnească, ele se preumblaŭ liniștite în aparență, în dreapta și în stînga, dar nevĕzute pentru dînșiĭ.

— Știĭ că o să fiŭ silită să renunț de a maĭ face exercițiĭ cu Gomes? zise Lorenza.

— Pentru ce? întrebă Giovanna.

— A ajuns nesuferit.

— Tot gelos este?

— Ca un tigru. Face rĕŭ nenorocitul. Eŭ nu 'l iubesc, însă nicĭ la alțiĭ nu țiŭ. Numaĭ pe tine te iubesc, Giovano.

— Părăsește'l.

— Ar trebui să pot.

— O să poțĭ peste câteva zile.

— Cum?

— O să'țĭ spun. Atuncĭ o să fiĭ liniștită și liberă, Renzo dragă.

Surorile prînziră de vreme într'un restaurant mare de la Câmpiĭ Elyseĭ, pe o terasă.

Trecătoriĭ se opreaŭ în fața lor.

Uniĭ le cunoșteaŭ.

Și le lăudaŭ frumusețea, turnura.

Adevĕrat că eraŭ frumoase, Giovana maĭ cu seamă, frumoase ca fete de rasă, pline amîndoĕ de putere și de sănătate, bogate de anĭ și de viitor.

Pe la ceasurile 7½ se despărțiră.

Dănțuitoarea zise Lorenzi:

— Tu să te ducĭ în strada Sf. Augustin. Poțĭ. Să'ĭ spuĭ Giuseppi să ducă la Eden ce 'mĭ trebue.... Știe ea ce 'mĭ trebue.... Mâine să căutăm să schimbăm apartamentul.

Sărută pe soră-sa cu foc, fără să zică alte vorbe și se despărțiră cu părere de rĕŭ.

Nu trebuiaŭ să se maĭ vază.

Giovana intră într'o cafenea de la Câmpiĭ Elyseĭ, în colțul alei Matignon, ceru un pahar de licher și ce trebue pentru scris.

Cea dintîĭ scrisoare era adresată d-luĭ Davidson, la castelul Teilor, la Courbevoie:

„Domnule,

„Viața mea a fost numaĭ un chin îndelungat.

„Lorenza o să 'țĭ spue. Eŭ n'aș avea curajul.

„Ți-o recomand.

„Dacă eștĭ tatăl meŭ, cum mi-aĭ spus, s'o iubeștĭ, în amintirea mea, cum aĭ fi iubit pe nenorocita d-tale copilă.

„Te rog și d-ta o să ascultĭ rugăciunea mea din urmă.

„Noĭ nu o să ne maĭ vedem.

„D-ta o să ințelegĭ motivele hotărîriĭ mele.

„Sînt suferințe pe carĭ nu le uită cineva și carĭ cu vremea ajung maĭ dureroase.

„Mama ar avea poate inima destul de nobilă pentru ca să mĕ ierte.

„Eŭ, 'mĭ-aș aduce aminte.

„Scap de mustrarea de renunțând la viață.

„Dupe ce veĭ primi scrisoarea asta veĭ putea veni să mĕ ieĭ de la Morgă.

„Voiŭ fi întinsă pe acele lespezĭ receĭ carĭ m'aŭ îngrozit, când le am vizitat, condusă de un instinct misterios, fiind că ele trebue să fie culcușul meŭ din urmă.

„Am zis atuncĭ că lespezile acelea sunt refugiul copiilor pierdutĭ ca și mine

„Adio, domnule! Nu cutez să zic: adio, tată! Poate că ți-ar veni ideia ca să mĕ dispretuieștĭ și să mĕ blestemĭ!

„Spune mami ca să mĕ ierte!

„Și să mĕ ierțĭ și d-ta în amintirea uneĭ tinerețĭ de care nimic nu te ar putea face să te îngrozeștĭ.

“Giovana“

„Ițĭ recomand și pe bietul Roșu. El ne a ferit de mizerie pe cât a putut. A fost puțin negreșit.

„Insă obolul care pică din mâna unuĭ sărac ca dînsul nu face cât toate pomenile bogaților?“

(Va urma)

ţară cât şi reprezentanţiĭ fabricelor din strĕinătate, carĭ vor dori să ia parte la aceste concursurĭ, vor trebui a se adresa spre înscriere, la divizia agriculturei, comerciuluĭ şi industrieĭ până la 1 August 1891.

Premiile ce ministerul dă ca recompensă sunt următoarele:

Pentru treerătorĭ:

Un premiŭ I medalie de aur.
„ II „ „ argint.
„ III „ „ bronz.

Pentru maşinĭ de semĕnat în rîndurĭ:

Un premiŭ I medalie de aur.
„ II „ „ argint.
„ III „ „ bronz.

De asemenea treĭ premiurĭ pentru maşinele de semĕnat prin împrăştiare.

—✱—

Aflăm cu multă părere de rĕŭ că D. Th. Aman, directorul şcoaleĭ de Belle-Arte, se află bolnav.

Iĭ urăm o grabnică însănătoşire.

—✱—

Erĭ s'a deschis bazinul cu apă rece pentru băĭ higienice al institutuluĭ medical din strada Vesteĭ Nr. 6.

Graţie uneĭ nouĭ îmbunătăţirĭ aduse întregeĭ instalaţiunĭ, apa pe lângă că va curge toată ziua, va fi primenită în fiecare seară, astfel că vizitatoriĭ deja prea satisfăcuţĭ în aniĭ precedenţĭ, în vara asta vor fi maĭ mulţumiţĭ.

—✱—

Teatre-Concerte

Teatru Naţional. — Sâmbătă 18 Maĭ 1891 Reprezentaţie clasică, dată de *Societatea studenţilor universitarĭ „Unirea“*, se vor juca piesele: ANTIGONA, tragedie în 3 acte, de Sophocle, tradusă din elineşte de D. M. Dragomirescu, muzica de Mendelsohn.

Distribuţiunea:

Creon rege, D. M. Dragomirescu; Haemon, fiul sĕŭ, D. I. Rădulescu; Thyresias, D. C. Armaşu; Paznicul, D. P. Liciu; Corifeul, D. D. Holban; Vestitorul, D. Al. Teodoru; Antigona, D-ra A. M. Bragadiru; Ismena, sora sa D-ra D. Constantinescu-Buzĕŭ; Euridice, regina, D-ra A. Constantinescu-Buzĕŭ, Popor Teban.

«NU TE JUCA CU DRACUL,» comedie într'un act, de D. Iacob Negruzzi.

Distribuţiunea:

Zoe Castelli, D-ra A. Constantinescu-Buzĕŭ; Berbeceanu, D. C. Armaşu; Timur, D. A. Teodoru; Măndiţa în serviciul D-neĭ Castelli, D-ra Dronhet; Zarzavat, asemenea, D. I. Florescu; Condulicĭ în serviciul luĭ Timur, D. P. Liciu.

Orchestra va fi condusă de D. Eduard Wachmann. Inceputul la 8 jum. ore seara precis. — Biletele se găsesc la Societatea „Unirea“, Calea Victorieĭ 54 (Casa Lahovary).

MAURICE TALMEYR

FOC!

MONOLOG PENTRU UN ACTOR

P'atuncĭ aveam certurĭ cu directorul meŭ şi într'o seară mĕ culcasem foarte tulburat, când deodată sar din somn, chiar din somnul d'întâĭ. Mi se păruse că aud că bate cineva în uşe şi strigaĭ din pat, ridicându-mĕ într'un cot:

— Cine'ĭ acolo?.. Cine'ĭ acolo?

Nu'mĭ respunse nimenĭ şi eŭ crezuĭ că am visat... Cam neliniştit, aprinseĭ lumînarea şi ascultaĭ doĕ-treĭ minute fĕră să fac nicĭ o mişcare. Nu maĭ auziĭ nimic însă.

„Negreşit că am halucinaţiĭ“, mĭ-am zis eŭ în gând, „toate istoriile astea de culise încă tulbură creerul şi mĕ zăpăcesc...“

Mĕ uitaĭ în toate părţile, întorseĭ lumina lumînăre în toate direcţiile, pe urmă o stinseĭ, puseĭ lumînarea pe masa mea de noapte şi mĕ învelii iar.

— Heĭ! dar aci miroase a fum! Miroase par'că a hârtie arsă! ziseĭ peste un minut, după ce mĕ încălzisem bine sabt plapămă, cu capul înfundat în scufa mea de bumbac şi mirosind prin prejur.

Săriĭ în sus...

Maĭ nainte d'a adormi citisem ziare carĭ vorbeaŭ de mine, le aruncasem pe urmă jos pe covor, şi poate că, din nebagare de seamă, aruncasem vr'un chibrit nestins încă bine. Mĕ uitaĭ îndată pe jos, pe dinaintea patuluĭ, în dreapta, în stânga... Insă nu era nicĭ o urmă de foc şi cu toate astea mirosea a pîrlit. Vedeam chiar pe d'asupra capuluĭ meŭ rotocoale de fum... „Trebue să vie dintr'o cameră d'alĕturĭ! ziseĭ în gândul meŭ alergând în salon... Şi acolo mirosea! Alergaĭ în sofragerie... Acolo mirosea şi maĭ tare a pîrlit. Vruseĭ să deschid o fereastră însă fuĭ nevoit să sar înapoĭ ca să nu mĕ asfixiez! Fumul pe care mi'l aruncase vîntul în faţă mĕ înecase aşa de tare în cât crezusem că am intrat cu capul într'o sobă!

Atuncĭ nu maĭ avuĭ nicĭ o îndoială, era adevĕrat încendiŭ şi zgomotele, tropotele pe carĭ le auzisem şi carĭ mĕ făcuseră să sar din somn, veneaŭ de la oameniĭ carĭ fugeaŭ din casă.

Intr'o clipă, şi pe când mĕ asfixia fumul, trăseĭ pantalonul, înbrăcaĭ vestonul şi'mĭ luaĭ papuciĭ... Imĭ tremuraŭ mâinile, mĕ înăbuşam şi mĕ repeziĭ la uşa d'afară. Mĕ'neca fumul. Cu chiŭ cu vaĭ ajunseĭ în capul scăriĭ şi începuĭ s'o cobor ca un nebun. Nu maĭ coboram treptele ci săriĭ d'odată, iar înprejurul capuluĭ meŭ era numaĭ fum.

Trebue să vĕ spun însă că şi dacă era foc, cu toate acestea casa era fum nu se poate maĭ liniştită. Nu se auzea absolut nimic, nicĭ un ţipăt, nicĭ un glas, nicĭ un pas, nicĭ un sgomot de uşe!

Era de neînţeles şi aşa de neînţeles în cât mĕ opriĭ în loc, crezênd încă într'o halucinaţie. Insă în clipa aceea mi se umplu gura aşa de tare de cum în cât începuĭ iar să fug maĭ tare pe scară în jos.

Jos rĕsuflaĭ! însă iar mĕ îngroziĭ. Nu era nimic! nu era nimeni... Nicĭ un sgomot, nicĭ un ţipăt, nicĭ pompierĭ, nicĭ pompe, nicĭ o învălmăşală... Poarta închisă! Gazul stins! Casa liniştită!.. Adevĕrat că era fenomenal... Şi cu toate acestea nu visam! Era foarte real! Fumul se'nălţa în rotocoale, s'auzea sfirîind.

— Toc! toc! toc! toc!

Bătuĭ tare în geamul portaruluĭ, însă dobitocul dormea ădînc.

— Toc! toc! toc! toc! toc! toc!

Spărseĭ geamul, trăseĭ clopoţelul şi strigaĭ ca un tunet:

— Ci deşteaptă-te odată... Este foc!.. Scoală-te iute, deşteaptă-te deşteaptă lumea! Foc! foc! foc!

Portarul atuncĭ sări din pat spăriat, pe când nevasta luĭ mormăia.

— Iacă! iacă! sunt gata! zicea nenorocitul. Drace! dar ce s'a întêmplat?... Aĭ dreptate, miroase a pîrlit.

Aprinse lumînarea, deschise uşa şi portarul voia tocmaĭ să se repeadă afară din odae, când rĕmase ţeapăn înaintea mea, cu ochiĭ căscaţĭ, şi'mĭ zise cu un zîmbet, tocmaĭ când puneam mâna la cap fiindcă simţeam că mĕ frige:

— Mĕ iartă, Domnule... Insă mi se pare că te înşelĭ... Ţi s'a aprins scufa pe care o aĭ pe cap?

Am rĕmas tabloŭ. **Dicţionar.**

Prinţul George Bibescu

Citim în *Le Gaulois* din Paris:

Prinţul Bibescu a fost numit membru corespondent străin al Institutuluĭ (Academia de ştiinţe morale şi politice — secţiunea de istorie).

Acest corespondent străin n'are nimic în trecutul sĕŭ şi în gusturile sale care să fie străin Franţeĭ. E un adevĕrat francez adoptiv, care a servit ţara noastră şi cu spada şi cu condeiul.

După rĕsboiul din Mexic, unde s'a luptat ca un eroŭ, el a exaltat pe tovarăşiĭ sĕĭ cu scricrea sa *Retragerea celor zece mii*. După campania din Franţa, el a adus omagiĭ glorioşilor învinşĭ, carĭ aŭ luptat alăturĭ cu dînsul sub drapelul tricolor. In toate aceste povestirĭ, el s'a uitat numaĭ pe sine.

Să reparăm această omisiune.

Prinţul Bibescu este un cavaler în toată puterea cuvîntuluĭ, după cum o arată ochiul sĕŭ clar, privind drept în faţă, mersul sĕŭ hotărît, francheţa strîngereĭ sale de mână. Maĭ mult, el este unul dintre ceĭ maĭ bunĭ *sportsman*, pentru care nicĭ spada, nicĭ pistolul n'aŭ secrete. Foarte căutat în lumea mare — se ştie că el e cumnatul Prinţeseĭ de Brancovanu — el are prietenĭ în toate taberile, îĭ impută numaĭ lungele sale lipsurĭ din Paris.

Iată-ĭ acum asiguraţĭ. Cel puţin atâta lucru trebue să facă un membru corespondent al Institutuluĭ: să vie cât de des să se informeze la faţa loculuĭ ce se face cu corespondenţa luĭ.

Lista de subscripţiune pentru ridicarea unuĭ monument naţional în oraşul Ploeştĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuţĭ în rezboiul din 1877 (78).

(Va urma) Total . 404.00

Blestemele Jidovilor din Iaşĭ

Tînĕrul dar energicul medic veterinar al Comuneĭ Iaşĭ a avut să lupte în anul trecut mult, foarte mult, în contra obiceiuluĭ de ciupeală al rabinilor şi hahamilor din hala şi abatoriile din acel oraş.

Chestiunea nefiind încă rezolvată, D-sa a tipărit cu spesele sale o prea importantă broşură: *Abatoriul din Iaşĭ şi Comunitatea Ebree*, în care descrie toate câte se petrec acolo, cu ştirea autorităţilor carĭ nu pot şi nu vreaŭ a stârpi abuzurile.

Cititoriĭ noştri cunosc în de-ajuns cele ce s'aŭ petrecut în această afacere şi prin urmare ne mărginim numaĭ a le procura plăcerea —dacă poate fi—se citească un blestem al acestor habotnicĭ pe care îl estragem din broşura D-luĭ Jocu:

„Blestemat să fie acela, ce va mînca carne chiar cuşer fiind, până când nu se va da hahamilor dreptul lor deplin! Afurisiţĭ să le fie copiiĭ şi casa lor întreagă! Nimic să nu s'aleagă de munca lor. Norocul să fugă de eĭ şi neam din neamul lor, să fie blestemat şi nenorocit! Fetele să nu se maĭ mărite! Tineriĭ însurându-se să remâe sterpĭ şi nenorocul să'ĭ urmărească în tot locul. Chelbea (chelia) şi boala ochilor să'ĭ sluţească! Moartea şi foamea sĕ le fie pedeapsă.“

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Şedinţa de la 16 Maĭ 1891

Şedinţa se deschide la orele 1 şi 3/4 m. sub preşedinţa D-luĭ Colonel Roznovanu.

Prezenţĭ 104 deputaţĭ.

Se fac formalităţile obicinuite.

D. *General Lahovary* depune maĭ multe proiecte de legĭ.

D. *Epurescu* îşĭ retrage interpelarea privitoare la politica externă.

D. N. Fleva arată că discuţia Adreseĭ nu poate începe azĭ, căcĭ regulamentul cere ca discuţia să nu se înceapă de cât treĭ zile după distribuirea proiectuluĭ de Adresă.

D. G. Vernescu, pentru a complace minorităţeĭ, roagă Camera să amâe discuţia Adreseĭ pe Sâmbătă.

Se admite.

D. C. Olănescu depune maĭ multe proiecte de credite.

D. *N. Blaramberg* întreabă ce se face cu volumele *Analelor Parlamentare*, a căror publicare s'a început în sesiunea trecută.

D-sa maĭ cere dosarul milioanelor votate pentru facerea de şosele, ca să vadă ce repartiţie s'a făcut cu ele.

Camera trece în secţiunĭ la ora 2.

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripţie a ziaruluĭ *Adevĕrul*:

Suma din urmă leĭ . . 1606.00

(Va urma) *Total leĭ 1606.00*

Ultime Informaţiĭ

Toate secţiunile Camereĭ aŭ adoptat creditul de 45 milioane pentru fortificaţiĭ, afară de secţiunea a III, care l'a respins cu paritate de voturĭ numind delegat pe D-nu Dumitru Cezianu.

Majoritatea luĭ Catargiu e ca şi şeful: votează azĭ ce a combătut ierĭ.

—✱—

Senatul a votat azĭ indigenate şi pensiunĭ.

—✱—

Ministerul domeniilor în scopul de a vedea progresul pe care'l face agricultura în ţară la noĭ, cum şi în şcoalele de agricultură, a trimis o circulară tuturor prefecţilor din ţară prin care să se arate numĕrul maşinelor şi instrumentelor agricole perfecţionate câte se află în fie-care judeţ şi anume cine sunt proprietariĭ acelor instrumente.

—✱—

Secţiunea Ligeĭ culturale din Berlin a sĕrbătorit data de 3 (15) 1848 cu mult entuziasm. S'a ţinut o conferinţă şi s'a dat un banchet unde aŭ luat parte toţĭ româniĭ.

—✱—

Tîrgul cerealelor la Brăila continuă a fi tot slab atât ca calitate cât şi ca preţurĭ. Porumbul singur se menţine la 10,10 hectolitru greutate 60 1/2 lbr, ovĕzul suta kilogr. 12,25, grâu cel maĭ bun s'a vîndut cu 15,80 hectolitru greutate 59 1/2 lbr, orzul 40 lbr. 6,70.

—✱—

Ni se comunică din Iaşĭ un fapt de o başi-buzucie asiatică, comis din porunca luĭ Nicu Catargiu, daputatul poliţieĭ din Iaşĭ şi nepotul D-luĭ Lascar Catargiu.

Acest Domnişor, cunoscut pentru violenţa sa dobitocească, avênd necaz pe D. Petru V. Grigoriu, cunoscutul ziarist din Iaşĭ, a pus pe douĭ agenţĭ secreţĭ aĭ poliţieĭ, dintre carĭ unul Gh. Botez, cunoscut ca bătăuş, de aŭ pândit în seara de 12 Maĭ şi l'aŭ bătut crunt în faţa Institutuluĭ Gregorian.

Bietul tînĕr zace şi azĭ în pat; iar în timpul comitereĭ mişelesculuĭ atentat, nicĭ un agent de poliţie n'a putut fi găsit.

Punênd acestea în vederea D-luĭ Lascar Catargiu, unchiul bandituluĭ ales de poliţia ieşană; prevenim în acelaşĭ timp pe D. Cantacuzino-Paşcanu. prefectul poliţieĭ din Iaşĭ, că atâta timp cât va fi D-sa agă, dacă vom veni pe acolo, vom umbla cu revolverul în buzunar.

Când viaţa cetăţenilor ieşenĭ este lăsată la discreţia bandelor de bătăuşĭ ale unuĭ ciocoiaş descrierat, cetăţeniĭ trebue să 'şĭ-o apere singurĭ.

—✱—

Ierĭ a plouat în partea de sus a Moldoveĭ şi anume la Iaşĭ, Bacăŭ, Vasluĭ, T. Ocna şi alte localităţĭ.

—✱—

Căldura a fost astăzĭ la orele 12 în Bucureştĭ de 30 grade, centigrade. Barometrul a început a se coborî.

—✱—

Erĭ s'a făcut la Bêrlad alegerea colegiuluĭ I comunal.

Lista liberalilor a reuşit cu 156 voturĭ contra listeĭ guvernamentale care a întrunit 107 voturĭ.

—✱—

Parchetul de Ilfov, a dat în judecată pe D-nul Sihleanu, casierul Clubuluĭ Liberal, de oare-ce s'a constatat că D-sa a fost instigatorul punereĭ emblemelor de doliŭ la Clubul Liberal cu ocazia morţeĭ luĭ Meschiŭ.

—✱—

Anunţăm cu părere de rĕŭ că tînĕrul artist al Teatruluĭ Naţional, I. Mărculescu, care se afla la Galaţĭ de maĭ multe zile, s'a găsit înecat în Dunăre.

—✱—

Casa de Schimb B. MARCU din *Strada Smârdan Nr. 15*, în faţa BănceĭNaţionale, spre poştă, ne comunică următoarele cursurĭ.

4% Renta amortisabilă	87—
5% Imprumutul comunal (1883)	96 3/4
5% Imprumutul comunal (1890)	95 1/4
5% Scris. funciare urbane	97 1/4
5% Scris. funciare rurale	100 3/4
5% Renta amortisabilă	99 1/4
5% Scris. urbane de Iaşĭ	87—

ULTIME TELEGRAME

BELGRAD, 16 Maĭ. — Convocarea rezervelor care se fixase pentru finele luneĭ Maĭ cu scopul de a face exerciţiĭ, s'a retras.

După *Narodni-Dnevnik*, Regina Natalia a anunţat că are de gând să intenteze un proces în privinţa expulsăriĭ sale.

MOSCOVA, 16 Maĭ. — Cu ocazia aniversăriĭ încorănăriĭ Ţaruluĭ o slujbă solemnă s'a celebrat în prezenţa mareluĭ Duce Sergiu; s'a făcut apoĭ o procesiune în oraş, care era împodobit în onoarea recepţiuneĭ Majestăţilor Lor.

CURSELE VAPORELOR DE POSTA PE DUNARE

CURSE IN JOS:

Stația			
Dela Orşova . . .	Sâmb. 4^{30} p.m.	Luni 4^{30} p.m.	Joi 4^{30} p.m.
« Severin . .	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Brsa-Palanca.	« 8^{40} «	« 8^{40} «	« 8^{40} «
« Radujevatz .	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10^{15} «
« Gruia . . .	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10^{40} «
« Calafat . .	Dum. 12^{30} a.m.	Marţ. 12^{30} «	Vin. 12^{30} a.m.
« Widdin . .	« 1^{45} «	« 1^{45} «	« 1^{45} «
« Lompalanca	« 4 «	« 4 «	« 4 «
« Bechet . .	« 6^{35} «	« 6 «	« 6^{35} «
« Rahova . .	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Corabia . .	« 9 «	« 9 «	« 9 «
« Nicopolĭ . .	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10^{40} «
« Măgurele .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Zimnicea .	« 12^{5} p.m.	« 12^{50} p.m.	« 12^{50} »
« Şiştov . . .	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« 1^{30} «
« Ruaciuk . .	« 4^{45} «	« 4^{45} «	« 4^{45} «
« Giurgiŭ (Sm.)	Lunĭ 3 a.m.	Merc. 3 «	Sâm. 3 a.m.
« Turtukaia .	« 5^{15} «	« 5^{15} «	« 5^{15} «
« Olteniţa . .	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5^{30} «
« Călăraşĭ (or.)	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5^{30} «
« Silistria . .	« 7^{30} «	« 7^{30} «	« 7^{30} «
« Ostrov . .	« 8 «	« 8 «	« 8 «
« Cernavoda .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Hârşova . .	« 1 «	« 1 «	« 1 p.m.
« Gura-Ialomiţ.	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« 1^{30} «
în Brăila . . .	« 4^{30} «	« 4^{30} «	« 4^{30} «
« Galaţĭ . . .	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5^{30} «

CURSE IN SUS:

Stația			
Dela Galaţĭ . . .	Marţĭ 9 a.m.	Joĭ 9 a.m.	Dum. 9 a.m.
« Brăila . . .	« 10^{24} «	« 10^{24} «	« 10^{24} «
« Gura-Ialomiţ.	« 2^{20} p.m.	« 2^{20} p.m.	« 2^{20} p.m.
« Hârşova . .	« 3 «	« 3 «	« 3 «
« Cernavoda .	« 6 «	« 6 «	« 6 «
« Ostrov . .	« 9 «	« 6^{44} «	« 9^{44} «
« Călăraşĭ (or.)	« 7 «	« 7^{30} «	« 7^{30} «
« Silistria . .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Olteniţa . .	Merc. 2^{30} a.m.	Vin. 2^{30} a.m.	Lunĭ 2^{30} a.m.
« Turtukaia .	« 2^{45} «	« 2^{44} «	« 2^{44} «
în Giurgiŭ (Sm.)	« 6 «	« 6 «	« 6 «
Dela Giurgiŭ (Sm.)	« 10^{10} «	« 10^{40} «	« 10^{40} «
« Rusciuk . .	« 11^{30} «	« 11^{30} «	« 11^{30} «
« Şiştov . . .	« 2^{45} p.m.	« 2^{45} «	« 2^{44} p.m.
« Zimnicea .	« 3^{15} «	« 3^{15} p.m.	« 3^{14} «
« Măgurele .	« 5^{40} «	« 5^{40} «	« 5^{40} «
« Nicopolĭ . .	« 5^{50} «	« 5^{50} «	« 5^{50} «
« Corabia . .	« 7^{40} «	« 7^{40} «	« 7^{40} «
« Rahova . .	« 10^{35} «	« 10^{24} «	« 10^{24} «
« Bechet . .	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 11^{40} «
« Lompalanca	Joĭ 4 «	Sâmb. 4 a.m.	Marţĭ 4 a.m.
« Widdin . .	« 6^{45} «	« 6^{45} «	« 6^{44} «
« Calafat . .	« 7^{15} «	« 7^{15} «	« 7^{14} «
« Gruia . . .	« 10 »	« 10 «	« 10 «
« Radujevatz .	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10^{14} «
« Brsa-Palanca.	« 12 p.m.	« 12 p.m.	« 12 p.m
în Severin . .	« 2^{30} «	« 2^{30} «	« 2^{30} «
Dela Severin . .	« 3^{30} «	« 3^{30} «	« 3^{30} «

Cursele vaporului local între Galaţĭ-Renĭ-Tulcea-Ismail

PORNIRE IN JOS:

Dela Galaţĭ la Renĭ-Tulcea-Ismail: Marţĭ, Joĭ şi Duminica la 8 ore dimineaţa.

PORNIRE IN SUS:

De la Ismail la Tulcea-Renĭ-Galaţĭ: Mercurĭ, Vinerĭ şi Lunĭ la 8 ore dimineaţa.

Proprietar-Editor Thoma Basilescu.

Bucureştĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.